

WYROK

Warszawa, dnia 3 czerwca 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Siwik

Protokolant: Karina Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 kwietnia 2026 r. przez wykonawcę **Aquatech sp. z o.o. z siedzibą w Niwiskach** („Odwołujący”),

w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego: **Gmina Kolbuszowa** („Zamawiający”),

przy udziale uczestnika po stronie Zamawiającego: wykonawcy J.R., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą **Hydromonter J.R. z siedzibą w Czarnej Sędziszowskiej** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **10 000 zł 00 gr** (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 1870/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – Gmina Kolbuszowa (dalej jako „Zamawiający”) prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej „ustawą Pzp” lub „Pzp”, prowadzonego w trybie podstawowym, na podstawie art. 275 pkt 1 w zw. z art. 30 ust. 4 Pzp pn.: „Budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej na osiedlu Św. Brata Alberta realizowana w ramach inwestycji pn.: „Rozwój systemu gospodarowania wodami na terenie gminy Kolbuszowa” (nr sprawy: ZP.271.1.5.5.2026), dalej jako „Postępowanie”.

Ogłoszenie o zamówieniu ww. postępowania zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 09.02.2026 r. pod numerem 2026/BZP 00102855/01.

Dnia 22 kwietnia 2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie zostało wniesione odwołanie przez wykonawcę Aquatech sp. z o.o. z siedzibą w Niwiskach („Odwołujący”).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) „art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 239 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy HYDROMONTER pomimo wymagania określonego w SWZ nie dołączył do oferty Tabeli elementów scalonych i dokument ten stanowi treść oferty i nie podlega uzupełnieniu po złożeniu ofert a przez to – nieprawidłowy wybór oferty tego wykonawcy,
- 2) art. 224 ust. 1 Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8 Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 Pzp poprzez:
 - zaniechanie odrzucenia oferty po złożonych przez wykonawcę Hydromonter pierwszych wyjaśnieniach ceny – z dnia 16.03.2026 r. pomimo, że wyjaśnienia nie odpowiadały treści wezwania z dnia 10.03.2026 r. oraz zawierały szereg nieprawidłowości opisanych w uzasadnieniu niniejszego odwołania, szeregu nieprawidłowości
 - wezwanie wykonawcy HYDROMONTER do złożenia drugich i kolejnych wyjaśnień w sprawie rażąco niskiej ceny, które nie stanowiły uszczegółowienia kwestii budzących wątpliwości w ramach pierwszych wyjaśnień, ale stanowiły złożenie nowych wyjaśnień, podczas gdy Zamawiający powinien po dokonaniu oceny pierwszych wyjaśnień odrzucić ofertę wykonawcy HYDROMONTER, z uwagi na fakt, że wykonawca HYDROMONTER w odpowiedzi na pierwsze wezwanie do wyjaśnień rażąco niskiej ceny nie udzielił wyjaśnień w pełnym oczekiwanym zakresie, co doprowadziło do wyboru oferty która powinna podlegać odrzuceniu,

- 3)art. 226 ust. 1 pkt 3 Pzp w zw. z 224 ust. 3 pkt 4 Pzp w zw. z § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2025 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2026 r. (Dz.U. 2025 poz. 1242) w zw. z art. 223 ust. 1 Pzp – poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Hydromonter – w związku z faktem, że założenia cenowe tego wykonawcy – opierające się o kwotę robocizny 26,00 zł za godzinę – są niezgodne z przepisami dotyczącymi wartości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przepisami w zakresie ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego, co doprowadziło do wyboru oferty która powinna podlegać odrzuceniu,
- 4)art. 224 ust. 1, ust. 2 pkt 1 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 8 Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 Pzp oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) Pzp – poprzez zaniechanie wezwania do wyjaśnień wykonawcy D.P., pomimo że cena jego oferty jest rażąco niska, a w szczególności jest niższa o 30% od wartości zamówienia a ponadto poprzez zaniechanie wykluczenia tego wykonawcy, pomimo, że nie spełnia on warunków udziału w postępowaniu, co doprowadziło do nieprawidłowości w badaniu i ocenie ofert”.

W związku z opisanymi naruszeniami Odwołujący wnosił o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- „1. Unieważnienie czynności wyboru oferty wykonawcy HYDROMONTER J.R. jako najkorzystniejszej i postępowaniu;
2. odrzucenie oferty wykonawcy HYDROMONTER J.R.;
3. wezwania do wyjaśnień oraz do odrzucenia oferty wykonawcy Drokop Przyłącza Wod-Kan Usługi Koperką J.D.,
4. przeprowadzenie ponownego badania i oceny ofert w postępowaniu i dokonanie wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w postępowaniu”.

Odwołujący wskazywał, że posiada interes we wniesieniu odwołania, bowiem: „...gdyby Zamawiający prawidłowo przeprowadził proces badania i oceny ofert uznałby, że cena zaoferowana przez wykonawcę wybranego jest rażąco niska oraz poniżej kosztu wykonania robót budowlanych, a sam wykonawca nie udowodnił realności zaoferowanej ceny. Zamawiający uznałby również niezgodność z warunkami zamówienia. Zamawiający nie wzywałby więcej niż raz wykonawcy do składania wyjaśnień ceny i nie dopuściłby do nieuprawnionego uzupełnienia i poprawienia kosztorysu złożonego przez wykonawcę w pierwszych wyjaśnieniach. W konsekwencji Zamawiający odrzuciłby ofertę złożoną przez wykonawcę HYDROMONTER J.R.. Ponadto – pomimo obowiązku wynikającego z art. 224 ust. 2 pkt 1 – Zamawiając. nie wezwał do wyjaśnień wykonawcy Drokop Przyłącza Wod-Kan, Usługi Koperką J.D. – pomimo, że cena oferty tego wykonawcy powoduje, że konieczne jest wezwanie do wyjaśnień ceny a ponadto – zgodnie z wiedzą odwołującego – wykonawca ten nie spełnia warunków udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia. W wyniku wezwania do wyjaśnień oferta tego wykonawcy mogłaby zostać odrzucona”.

W uzasadnieniu odwołania została przedstawiona argumentacja dla podniesionych zarzutów.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosił wykonawca J.R., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Hydromonter J.R. z siedzibą w Czarnej Sędziszowskiej („Przystępujący”).

W dniu 30 kwietnia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację na oddalenie odwołania. W odpowiedzi przedstawił uzasadnienie faktyczne i prawne swego stanowiska.

W dniu 1 czerwca 2026 r. Przystępujący złożył swoje stanowisko procesowe, stanowiące replikę na odpowiedź na odwołanie Zamawiającego.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron postępowania odwoławczego, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk stron postępowania, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba ustaliła, iż nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, odwołanie nie zawierało braków formalnych i mogło zostać rozpoznane merytorycznie.

Izba ustaliła, że wykonawca wnoszący odwołanie wykazał interes w korzystaniu ze środków ochrony prawnej.

Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonego przystąpienia po stronie Zamawiającego.

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów przez nich składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego.

Strony składali wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodów z dokumentów na okoliczności wskazywane przy ich składaniu. Izba postanowiła dopuścić wszystkie wnioskowane dowody w poczet materiału dowodowego i na ich podstawie przeprowadzić dowody. W sytuacji, w której dany dowód miał znaczenie dla rozstrzygnięcia, znajdzie to wyraz w dalszej części uzasadnienia.

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W zakresie podniesionych zarzutów Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zarzut nr 1 dot. zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego pomimo braku dołączenia do oferty Tabeli elementów scalonych

W ocenie Izby Odwołujący jak słusznie wskazał w treści odpowiedzi na odwołanie Zamawiający koncentruje się wyłącznie na formalnym braku odrębnego dokumentu – Tabeli elementów scalonych, pomijając okoliczność, tj. że dane z tych brakujących tabel zostały podsumowane Tabelą wspólną dla wszystkich zadań, tj. Tabelą elementów scalonych, która to tabela została wskazana w ofercie Przystępującego. Rację ma zatem Zamawiający, który twierdzi, że Zamawiający był zatem w stanie ustalić zarówno cenę całkowitą oferty Przystępującego, jak i wartości przypadające na poszczególne zadania, co wynikało ze złożonej Tabeli elementów scalonych. Tym samym Zamawiający posiadał z formularza ofertowego niezbędne informacje, które wynikałyby i tak z odrębnie załączonej podsumowującej Tabeli elementów scalonych.

Izba w zakresie ww. zarzutu w pełni aprobuje stanowisko Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie, że: „Skoro więc wszystkie dane wymagane przez Zamawiającego były zawarte w treści formularza ofertowego, to brak ich powtórzenia w osobnym załączniku nie mógł stanowić podstawy do odrzucenia oferty. (...) Zamawiający wskazuje dodatkowo, że Odwołujący błędnie interpretuje zakres obowiązku złożenia Tabeli elementów scalonych wraz z ofertą. W dokumentacji postępowania rzeczywiście występowały szczegółowe tabele oraz zestawienia kosztorysowe w ramach przedmiarów robót dla poszczególnych zadań. Przedmiary robót obejmowały rozbudowane, szczegółowe pozycje kosztorysowe, zawierające podstawy katalogowe, opisy robót, jednostki miary, wyliczenia i ilości. Były to szczegółowe dokumenty techniczno-kosztorysowe dotyczące poszczególnych zakresów robót.

Nie oznacza to jednak, że wykonawcy mieli obowiązek załączać do oferty wszystkie indywidualne, szczegółowe tabele i zestawienia zawarte w przedmiarach robót. Takie rozumienie SWZ jest nieuprawnione. Do oferty wykonawcy mieli załączyć podsumowującą Tabelę elementów scalonych przygotowaną w odrębnym pliku Excel. Była to tabela zbiorcza, skrócona, syntetyczna. Jej funkcją było przedstawienie podsumowania wartości poszczególnych zadań objętych zamówieniem, a nie powielanie szczegółowych pozycji z przedmiarów robót.

Należy zatem odróżnić:

1) *szczełogłowe tabele i zestawienia w przedmiarach robót, które miały charakter techniczny, kosztorysowy i opisowy, służący przedstawieniu zakresu robót, ilości i podstaw kalkulacyjnych; od*

2) *podsumowującej Tabeli elementów scalonych z pliku Excel, którą wykonawcy mieli załączyć do oferty, a która miała charakter zbiorczy i obejmowała syntetyczne podsumowanie wartości zadań.*

Odwołujący w odwołaniu zdaje się zacierać tę różnicę i próbuje sugerować, że wykonawcy byli zobowiązani do złożenia wraz z ofertą indywidualnych, szczełogłowych tabel zawartych w przedmiarach robót. Takie stanowisko nie znajduje oparcia ani w dokumentacji postępowania, ani w praktyce składania ofert w tym postępowaniu”.

Podsumowując, Izba za ugruntowanym orzecznictwem stoi na stanowisku, że odrzucenie oferty z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia, jak domaga się tego Odwołujący, musi mieć charakter materialny i merytoryczny, a nie czysto formalny. Z resztą sam Odwołujący nie załączył do swojej oferty wszystkich indywidualnych tabel i szczełogłowych zestawień zawartych w przedmiarach robót dla poszczególnych zadań, a poprzestał jedynie na złożeniu skróconej Tabeli elementów scalonych odpowiadającą plikowi Excel udostępnionemu przez Zamawiającego.

Wobec powyższego zarzut ten nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zarzut nr 2 dotyczący wyjaśnień zaoferowanej ceny oferty

Zarzut nr 3 dotyczący minimalnego wynagrodzenia za pracę

Izba podkreśla, że choć przepis art. 224 ust. 1 ustawy Pzp nie zawiera ograniczenia co do jednokrotnego

wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny, to zgodnie z jednolitą linią orzecniczą przyjmuje się, że biorąc pod uwagę, iż wezwanie kierowane jest do profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego, wobec którego stosowany jest miernik podwyższonej staranności (art. 355 par 2 KC), a także mając na uwadze zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji, wezwanie w przedmiocie rażąco niskiej ceny należy, można co do zasady, kierować do wykonawcy jednokrotnie.

Ponadto, niewątpliwym jest, że Zamawiający po otrzymaniu wyjaśnień musi dokonać ich rzetelnej oceny. Ponowne wezwanie do wyjaśnień rażąco niskiej ceny jest możliwe tylko wówczas, jeżeli już pierwsze wyjaśnienia są rzetelne. Zamawiający może bowiem wystosować do wykonawcy kolejne wezwanie do wyjaśnień, ale tylko wtedy, gdy wzywa tego wykonawcę do wyjaśnienia jakiś nowych wątpliwości bądź też doprecyzowania pewnych kwestii. Istotne jest przy tym aby wyjaśnienia, które zostały złożone w odpowiedzi na pierwsze wezwanie były konkretne, przekonujące, spójne i logiczne oraz poparte złożonymi dowodami.

W leżącym u podstaw niniejszej sprawy stanie faktycznym Izba doszła do przekonania, że kolejne wezwania do Przystępującego mieściły się w ww. dozwolonych granicach. Wyjaśnienia złożone przez Przystępującego nie były bowiem ogólnikowe, a sam Przystępujący złożył również kosztorys oraz oferty handlowe dostawców materiałów, wskazując przy tym przyczyny umożliwiające zaoferowanie konkurencyjnej ceny. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie potwierdza, że rozbieżności i wątpliwości, które Zamawiający zidentyfikował po analizie złożonych dokumentów przez Przystępującego na pierwotne wezwanie doprowadziły go do konieczności ich wyjaśnienia. Już ten sam aspekt działania Zamawiającego należy ocenić pozytywnie; skoro powziął wątpliwości to nie unikał ich wyjaśnienia w kontekście pierwotnych wyjaśnień Przystępującego, co jednoznacznie potwierdza treść wezwania z dnia 02.04.2026 r. oraz 09.04.2026 r. Podsumowując, treść wezwań Zamawiającego wprost referowała do wątpliwości, tudzież rozbieżności w złożonych wyjaśnieniach, a nie miała na pewno na celu „ratowanie oferty” Przystępującego.

Izba w swoim orzecznictwie wielokrotnie wskazywała, że: „(..)nie istnieje jeden wzorzec czy schemat konstruowania wyjaśnień w zakresie rażąco niskiej ceny. Każdy z wykonawców przygotowując ofertę, może zwrócić przy wycenie uwagę na inne aspekty zamówienia, każdy z wykonawców ma własne zasady polityki cenowej, funkcjonuje w innych realiach polityki cenowej własnej firmy. Nie ma jednego katalogu minimalnego ani zakresu maksymalnego zagadnień, do którego powinien odwoływać się dany wykonawca, sporządzając kalkulację ceny oferty. A zatem założenia czynione przez jednego wykonawcę nie wykluczają poprawności założeń innego wykonawcy” (tak wyrok KIO z dnia 29 listopada 2019 r., sygn. akt KIO 2309/19).

W ocenie Izby nie wystarczy bowiem wskazanie, że wyjaśnienia są zdawkowe i niepełne, jak w przeważającej, w zasadzie wyłącznej części, czynił to Odwołujący.

Odwołujący uzasadniając nierealność ceny ofertowej Przystępującego wskazywał ogólnikowo, że Przystępujący: „złożył całkowicie nierealna stawki w kosztorysie ofertowym ...”, „w ogóle nie uwzględnił ryzyka wzrostu cen...” itp.

W takim przypadku, w razie uwzględnienia odwołania, to *de facto* Izba musiałaby przedstawić za Odwołującego argumentację, która uzasadnia ww. twierdzenie, co jest oczywiście sytuacją niedopuszczalną w świetle treści art. 534 ust. 1 ustawy PZP, zgodnie z którym to strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W odniesieniu zaś do przedstawionych przez Odwołującego dowodów, tj. tabelarycznego porównania cen oraz załączonych ofert handlowych, to Izba za ugruntowanym orzecznictwem, podkreśla że samo proste arytmetyczne porównanie cen lub wybiórcze załączenie ofert innych dostawców nie wystarcza do udowodnienia, że cena konkurencyjnej oferty jest rażąco niska. Takie działanie odwołującego jest niewystarczające.

Nie można bowiem wskazać, że stawki (wyczenia) wskazywane przez Odwołującego są prawidłowe, a te znajdujące się w wyjaśnieniach Przystępującego błędne. Zdaniem Izby wyczenia przedstawione przez Odwołującego świadczą jedynie o tym, że Odwołujący kalkuluje cenę (określone pozycje, albo też zwraca na nie w kontekście wybranych przez siebie aspektów) w określony sposób, co nie przesądza o wadliwości kalkulacji, czy szerzej wyjaśnień Przystępującego.

Podkreślić należy, że stanowisko orzecznictwa w podobnych stanach faktycznych jest z reguły jednolite. Okolicznością notoryjną, a więc niewymagającą żadnego dowodu jest fakt, że na cenę oferty ma wpływ cały szereg okoliczności i czynników indywidualnie dotyczących każdego przedsiębiorcy. Różne podmioty, o odmiennej historii na rynku, różnej wiarygodności finansowej, różnych relacjach handlowych, właściwym dla siebie potencjale technicznym i zawodowym oraz własnym know-how, są w stanie zaoferować różne ceny ofertowe, co nie świadczy jednak o rażąco niskiej cenie jednego z tych wykonawców oraz o cenie rynkowej drugiego z nich (tak m. in: wyrok KIO z dnia 13 kwietnia

2022 r., KIO 823/22).

Tytułem podsumowania należy wskazać, iż Izba przeanalizowała wyjaśnienia ceny Przystępującego i uznała, że stanowią one adekwatną odpowiedź na wezwania Zamawiającego. Odwołujący nie wykazał zasadności swoich twierdzeń, a co za tym idzie należy uznać, że czynność Zamawiającego polegająca na pozytywnej ocenie złożonych wyjaśnień była prawidłowa.

Na zakończenie Izba przypomina, że postępowanie przed Izbą stanowi postępowanie kontradyktoryjne, czyli sporne, a z istoty tego postępowania wynika, że spór toczą strony postępowania i to one mają obowiązek wykazywania dowodów, z których wywodzą określone skutki prawne w myśl zasady - *ei incumbit probatio qui dicit non qui negat* (na tym ciąży dowód kto twierdzi a nie na tym kto zaprzecza).

W trakcie postępowania odwoławczego to Odwołujący kwestionuje podjęte przez Zamawiającego czynności, co oznacza, że to na Odwołującym ciąży ciężar dowiedzenia, że stanowisko Zamawiającego jest nieprawidłowe. Ciężar dowodu rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu (w tym przypadku Krajowej Izby Odwoławczej) argumentacją oraz dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności, zaś tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik postępowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt II CSK 293/07).

W okolicznościach sprawy Izba nie miała wątpliwości, że Przystępujący w sposób adekwatny i kompletny odpowiadał na wezwania Zamawiającego, dostarczając mu stosownych dowodów na realność zaoferowanej przez siebie ceny.

W odniesieniu do zarzutu przyjęcia przez Przystępującego w kosztorysie stawki roboczogodziny 26,00 zł, która zdaniem Odwołującego jest niższa od minimalnej stawki godzinowej to Izba przychyliła się do stanowiska Zamawiającego, że Odwołujący błędnie odczytuje i porównuje wskazaną w kosztorysie stawkę roboczogodziny w wysokości 26,00 zł netto, tak, jakby była to stawka brutto. Izba zwraca uwagę na niedopuszczalność prostego porównywania kwot netto i brutto przy kalkulacji stawek roboczogodzin w odniesieniu do płacy minimalnej.

Słusznie w tym kontekście wskazuje Zamawiający, że kosztorysowa stawka roboczogodziny podana w programach kosztorysowych na poziomie 26,00 zł netto „nie jest kwotą wynagrodzenia brutto wypłacanego pracownikowi „do ręki” czy na umowie o pracę. Jest to wyłącznie parametr kalkulacyjny służący określeniu łącznych nakładów robocizny w danej metodologii kosztorysowej. Ponadto w strukturze kosztorysu ujęte są koszty pośrednie oraz zysk, które partycypują w całkowitym koszcie pracy. Odwołujący w sposób całkowicie nieuprawniony i mechaniczny zrównuje techniczny parametr wskaźnikowy z kosztorysu z przepisami ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, nie przeprowadzając analizy całkowitej puli środków przeznaczonych przez wykonawcę na robociznę”. Nie można zatem stawiać znaku równości pomiędzy stawką roboczogodziny w kosztorysach a ceną roboczogodziny wymaganą przez zamawiającego (cena zawiera koszty pośrednie i zysk).

Ponadto, co znamienne dla oceny postawionego zarzutu jest okoliczność, że w umowach ryczałtowych wysokość stawki za roboczogodzinę nie wpływa na ustalenie wynagrodzenia, a jej rzekome zaniżenie nie jest podstawą do odrzucenia oferty, jak domaga się tego Odwołujący względem oferty Przystępującego.

Zarzut nr 4 dotyczący braku wezwania do wyjaśnień wykonawcy Drokop

Odwołujący sformułował lakoniczny zarzut braku obligatoryjnego wezwania wykonawcy D.P., „pomimo że cena jego oferty jest rażąco niska, a w szczególności jest niższa o 30% od wartości zamówienia a ponadto poprzez zaniechanie wykluczenia tego wykonawcy, pomimo, że nie spełnia on warunków udziału w postępowaniu, co doprowadziło do nieprawidłowości w badaniu i ocenie ofert”.

Zasadniczo, Zamawiający nie może z góry zakładać, iż brak wezwania „nie ma wpływu na wynik”, zwłaszcza jeśli nie dokonał weryfikacji ceny ofertowej wykonawcy w procedurze jej wyjaśnienia. Przy czym Izba wskazuje, że aby skutecznie podnosić ten zarzut w odwołaniu, należy wykazać, że zaoferowana cena jest nierealistyczna w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzi realne wątpliwości, co ma uprawdopodobniać ryzyko realizacji zamówienia za zaoferowaną cenę. Tego Odwołujący zaniechał, nie przedstawiając żadnej argumentacji w tym zakresie; podobnie jak lakonicznie wskazał, że: „...zgodnie z wiedzą odwołującego – wykonawca ten nie spełnia warunków udziału w postępowaniu zakresie wiedzy i doświadczenia...”. Brak jakiejkolwiek argumentacji i dowodów w tym kierunku.

Zdaniem Izby, Zamawiający w okolicznościach sprawy, nie miał obowiązku prowadzenia pełnego badania wszystkich ofert sklasyfikowanych niżej, aniżeli oferta Przystępującego, jeżeli oferta najkorzystniejsza Przystępującego

nie podlegała odrzuceniu.

Ponadto Izba wskazuje, że nieuwzględnienie przez Izbę zarzutów głównych, tj. referujących wprost do oferty Przystępującego, wybranej jako najkorzystniejszej (dalej idących), tj. sformułowanych jako nr 1-3 w petitum odwołania czyni tak naprawdę badanie zarzutu ewentualnego bezprzedmiotowym (zarzut oznaczony jako nr 4 w petitum odwołania), tj. niemającym wpływu na wynik postępowania i z tego też powodu, podlegającego oddaleniu. Skoro zarzut dalej idący nie został uwzględniony i nie doprowadził do oczekiwanego przez Odwołującego skutku (odrzućenia oferty Przystępującego) Izba nie ma obowiązku ani podstaw prawnych odnosić się do zarzutu, który nie ma i nie może w okolicznościach rozstrzygnięcia mieć wpływu na wynik postępowania.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:.....